

[Prieme.]

den høje Regerings Hænder, naar man om Fremtiden med Hensyn til dette for Danmark saa vigtige Problem udtaler sig over for dette høje Tings Medlemmer paa den Maade, som det er sket. Min Mening om selve Spørgsmaalet er den, at Danmark og det danske Landbrug i den Rustningsindustri, som i de senere Aar er kommet i Gang i Tyskland, i England og i Belgien, og i den Forbedring af Levevilkaarene, der er sket i Tyskland, har faaet en Støtte, som er tusind Gange bedre end Valutakontoret og noget System, der kan stilles op ved Siden af. Saa længe Rustningsindustrien arbejder i England, Tyskland og andre Lande paa den Maade, som den gør, saa er der for mig ingen Tvivl om, at det danske Landbrug kan se Fremtiden nogenlunde fortrøstningsfuldt i Møde, baade med Hensyn til Afsætning og de Priser, der kan opnaas for den danske Landbrugsproduktion.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Landbrugspolitikken og ogsaa om de Udtalelser, som den højtærede Udenrigsminister fremsatte forleden, og om Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte i Trontalen. Den højtærede Statsminister bebudede i sin Trontale, at den Udstykningspolitik, som hidtil var fulgt her i Landet, fortsat skulde følges, at de 30 000—40 000 saakaldte indeklemte Husmænd, hvis væsentlige Levebrød hidtil har været at arbejde for det store Landbrug som Lønarbejdere, nu skulde have Jordtilliggende, saadan at de i væsentlig Grad blev selvstændige. Over for disse Udtalelser fremsatte den højtærede Udenrigsminister nogle Udtalelser om, at vi skulde være forsigtige med at forcere vor Landbrugsproduktion. Naar man ved, hvilke Interesser henholdsvis Statsministeren og Udenrigsministeren repræsenterer, forekommer det mig, at de her har byttet Roller. Det vilde have været naturligere, om den Tale, Statsministeren holdt, var blevet holdt af Udenrigsministeren, og omvendt. Men det er altsaa en Kendsgerning, at samtidig med at det erkendes fra alle Sider, at det danske Landbrug mangler Arbejdskraft, saa vil man nu i Henhold til den højtærede Statsministers Trontale berøve det danske Landbrug en 30 000—40 000 Lønarbejdere og samtidig oprette en Række Husmandsbrug. I Henhold til den Statistik, der findes om dette Spørgsmaal, vil man kunne regne ud, hvor mange Aar det vil vare — Produktionen af Svin til England er jo begrænset i

Henhold til Englandstraktaten —, inden det kommer dertil, at det øvrige Landbrug, der sidder paa sine velerhvervede Rettigheder, ingen Svinekort kan faa eller i hvert Tilfælde kun kan faa saa faa, at det ikke er værd at regne med. Men, altsaa, paa den ene Side berøver man først Landbruget den Arbejdskraft, det har, og fratager dernæst det Landbrug, der eksisterer i Dag, de Svinekort, som i Dag repræsenterer den væsentligste Del af det Levebrød, Landbruget har, og paa den anden Side forøger man Produktionen af danske Landbrugsprodukter, samtidig med at vi aldrig hører andet, end at det er nødvendigt at opretholde Valutacentralen for at afsætte netop disse Produkter.

Forholdet er i Virkeligheden det, at jo flere Husmandsbrug der oprettes, jo mere den danske Landbrugsproduktion udvides under det System, vi lever under, des flere Færdigvarer er vi i Henhold til Systemet nødt til at aftage fra Udlandet for at kunne afsætte de Landbrugsvarer, vi producerer. Det vil med andre Ord sige, at hvert nyt Husmandsbrug betyder saa og saa mange afskedigede danske Industriarbejdere. Det er altsaa det landbrugspolitiske Indhold af den højtærede Regerings Program og den højtærede Statsministers Trontale. Det er vist paa Tide at overveje, om det fremdeles er forsvarligt, at dette Lands økonomiske Fremtid er lagt i den højtærede Statsministers Hænder, naar han udtaler sig om disse Problemer paa den Maade, det her er sket. — Jeg vilde ønske, man vilde mere sig lige saa meget ude omkring i Befolkningen over den Tale, jeg her har holdt, som man tilsyneladende morer sig paa Regeringsbankene, men jeg tror det ikke. Jeg tror, at den Politik, man fører fra de højtærede Regeringspartiers Side, har naaet sit Højdepunkt, og at Valutacentralen og alle de Problemer, der knytter sig til den, den danske Landbrugspolitik, Udenrigspolitikken over Folkeforbundet, er fallit. Intet af den Politik, som de højtærede Regeringspartier gør sig til Talsmænd for, kan gennemføres her i Landet; den er dobbeltsidet og selvmodsigende.

Man har jo nu nedsat saa mange Kommissioner, og jeg skal ikke insistere paa, at der nedsættes en Kommission til at drøfte Spørgsmaalet om Landbrugets Afsætning, men jeg vil dog sige, at dette efter min Opfattelse er et alvorligt og aktuelt Problem, og at de danske Landmænd maa gøre sig klart, at man fra Regeringens Side har til Hensigt at fortsætte en Politik, hvis Konsekvenser er at berøve danske Land-